

komme ind på dette spørgsmål. Som anført i pkt. 3.5.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger er det Justitsministeriets opfattelse, at spørgsmål om offentliggørelse af resultater af kontrolbesøg mv. fortsat som udgangspunkt bør afgøres efter de almindelige regler om tavshedspligt, reglerne i persondataloven og de almindelige regler om aktindsigt i offentlighedsloven. I det omfang der findes behov for at fastsætte yderligere regler om adgang til at offentliggøre sådanne oplysninger, må det således efter Justitsministeriets opfattelse som hidtil ske i lovgivningen inden for det enkelte forvaltningsområde.

Som anført i betænkningens pkt. 7.6.3.3.2.5.2 har kommissionen ikke fundet, at myndighedernes beslutninger om tvangsindgreb skal kunne påklages til anden administrativ myndighed. Kommissionen finder bl.a., at indførelsen af en generel klageadgang alene vil have begrænset retssikkerhedsmæssig betydning, idet klageinstansen i en række tilfælde reelt ikke ville have noget at efterprøve (f.eks. hvis der er tale om en stikprøvekontrol). Justitsministeriet er enig heri. Der henvises til pkt. 3.3.12 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Spørgsmål om udendørs kontrol og kontrolbesøg i medfør af EU-retten er behandlet i henholdsvis pkt. 3.1.2.2 og pkt. 7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Som nævnt ovenfor har Advokatrådet anbefalet, at det endelige lovforslag indeholder en redegørelse om, hvorvidt de nugældende regler om tvangsindgreb og oplysningspligter er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser. Efter Justitsministeriets opfattelse er der ikke grundlag for at antage, at dansk lovgivning mv. om tvangsindgreb og oplysningspligter er i strid med nugældende internationale forpligtelser, herunder bl.a. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Der henvises i øvrigt til pkt. 6.1 om gældende ret i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Herudover kan Justitsministeriet oplyse, at danske forvaltningsmyndigheders anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter i en række tilfælde sker på grundlag af regler, der beror på EU-retlige eller andre internationale forpligtelser. I sådanne tilfælde vil lovforslagets regler i fornødent omfang vige med henblik på, at myndighederne kan leve op til disse forpligtelser. Bl.a. på den baggrund kan det efter Justitsmini-

steriets opfattelse ikke antages, at lovforslagets regler vil være i strid med internationale forpligtelser, herunder f.eks. ILO konvention nr. 81 om arbejdstilsyn eller EU's rammedirektiv 89/391/EØF om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet. Der henvises til pkt. 7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Justitsministeriet har inden lovforslagets fremsættelse haft indgående drøftelser med en række ministerier om lovforslaget. Hertil kommer, at der i begyndelsen af 2006 – dvs. når loven har været i kraft i et år – vil blive iværksat en evaluering af lovens nærmere betydning for myndighederne, jf. pkt. 9 i lovforslagets almindelige bemærkninger. På den baggrund finder Justitsministeriet ikke, at der er behov for yderligere analyser af lovforslagets betydning for myndighedernes kontrolmuligheder.

Særligt om arbejdsmiljøområdet bemærkes, at der i lovforslaget er taget højde for områdets særlige forhold. Der kan således henvises til pkt. 3.3.9 og 3.3.10, hvoraf det fremgår, at arbejdsmiljølovens § 79, stk. 2, går forud for lovforslagets regler om partshøring og begrundelse. Arbejdstilsynet må således fortsat ikke over for en arbejdsgiver oplyse, at et kontrolbesøg foretages som følge af en klage fra f.eks. en ansat. Der kan endvidere henvises til lovforslagets § 22, som indebærer, at ansatte fortsat vil have en forpligtelse til at give Arbejdstilsynet alle oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af tilsynets kontrolvirksomhed. Der kan endelig henvises til lovforslagets undtagelsesregler i § 5, stk. 4, der bl.a. indebærer, at Arbejdstilsynets kontrolbesøg mv. fortsat kan gennemføres uvarslet, hvis øjemedet med besøget ville forspildes ved forudgående underretning. Et kontrolbesøg kan endvidere ske uden forudgående underretning, hvis det f.eks. er nødvendigt af hensyn til de ansattes sikkerhed og sundhed.

Særligt om søfartsområdet bemærkes, at lovforslagets § 23 indebærer, at et skibs fører og maskinchef mv. fortsat vil have en forpligtelse til at give Søfartsstyrelsen oplysninger om ansattes sikkerhed og sundhed om bord. Som anført i pkt. 3.6.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger vil økonomi- og erhvervsministeren herudover efter drøftelse med justitsministeren overveje, om der kan være anledning til at foreslå ændringer i søfartslovgivningen, som giver søfartsmyn-